

El senyor president:

Moltes gràcies, conseller.

Pregunta que formula la il·lustre diputada Maria Josep Ortega, en nom del Grup Parlamentari Compromís, a la vicepresidenta del Consell.

Quan vosté vullga.

La senyora Ortega Requena:

Gràcies, president.

Senyora vicepresidenta.

Abans de començar m'agradaria aprofitar la meua intervenció per mostrar el meu rebuig davant l'últim assassinat masclista, el penúltim, que va tindre lloc el dia 19 de febrer, en la residència de majors del Campello, va ser Margaret, de setanta-set anys. Encara no havia passat ni tres dies, ha estat Gloria, de quaranta-huit anys, a València, que ja està clar que també és una víctima de violència masclista. I una altra a Gandia, que encara tenim interrogants, que no sabem si és o no.

Hem de manifestar la nostra ràbia, la nostra tristor davant estos fets en tan poquets dies.

Gràcies, senyora vicepresidenta. Vull començar amb la meua intervenció.

Vivim en un país en què les dones estem sent assassinades, violades i assetjades. És una realitat. És un país en què les dones ens trobem en una situació de desigualtat, perquè alguns hòmens creuen que som objectes que poden posseir, maltractar i fins i tot assassinar, quan ja és la punta de l'iceberg.

Segons els balanç de criminalitat de 2016 del Ministeri d'Interior, un de cada sis assassinats van ser crims masclistes. Ens trobem davant la normalització del masclisme, per tant.

Al País Valencià, en 2005 assolírem la xifra més alta i més trista dels últims anys, amb onze dones i dos xiquets assassinades com a conseqüència de la violència masclista. Una xifra que es va situar en el segon lloc respecte al nombre de víctimes mortals entre les comunitats autònomes en tot l'estat espanyol.

En 2016 eixa xifra es va reduir i vam acabar l'any amb sis dones assassinades i, per sort, cap xiquet ni xiqueta al País Valencià.

Este any, en menys de dos mesos, ja portem més de deu dones assassinades en tota Espanya. I sí, la xifra al 2016 es va reduir, i no diré que es va reduir molt ni prou, perquè el fet que aquesta xifra es reduísca mai serà suficient fins que no hi haja cap dona, ni cap xiquet ni xiqueta víctima de la violència masclista.

Per això, la nostra societat necessita el suport d'un govern que aplique les mesures que les dones necessitem per estar protegides i les mesures que tota societat necessita per eliminar esta xacra del masclisme. Perquè la violència que s'exercix com a conseqüència de la desigualtat no és un problema que afecte només les víctimes ni solament les dones, afecta tota la societat i a totes i a tots per igual.

Senyories, no veiem actuacions per part del Govern d'Espanya, no veiem resposta, i mentrestant les dones, els seus fills i filles, segueixen sent assassinats.

Per al govern del botànic, la igualtat de gènere i l'eradicació de les violències masclistes ha estat una prioritat fonamental, com ha de ser. Des que es va iniciar el canvi polític al País Valencià les dones poden sentir-se més recolzades davant la falta de suport del govern central, és un camí llarg i complicat, i a més solitari. I cal treballar dia a dia des del govern, des d'aquesta cambra, des de les associacions, des de les escoles, des de cada família, és clar.

Però, senyories, les dones, esta societat volem, vol viure lliure, sense por, amb llibertat, sense violències i sense masclisme.

Per això, senyora vicepresidenta, des del Grup Parlamentari Compromís volem saber quines mesures té previstes implementar la conselleria durant el 2017 per tal de continuar reduint el nombre de víctimes de violència masclista.

Moltes gràcies. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Moltes gràcies, il·lustre diputada. Ens sumem a les seues paraules.

I la contestarà la vicepresidenta del Consell. Quan vosté vullga.

La senyora consellera d'Igualtat i Polítiques Inclusives:

Gràcies, senyor president.

Gràcies, senyora Ortega, per la seua pregunta.

Jo, primer de res, me permetrà que no atribuïsca la reducció de les víctimes en 2016 a l'acció del govern del botànic. Me permetrà este exercici d'humilitat i de prudència, perquè jo crec que les víctimes..., i és cert que en 2015 va ser un any especialment horrorós, on tinguérem onze víctimes i la meitat de les víctimes menors de tota Espanya a la nostra comunitat. Va ser un any especialment horrorós.

A l'any següent, el 2016 van ser sis les dones assassinades, però jo no ho vincularia a la nostra acció de govern, encara que òbviament, la nostra acció de govern està encaminada a eradicar la violència de gènere, que jo sempre m'hauran sentit dir que considere que és l'expressió més brutal de les desigualtats entre hòmens i dones.

És una conseqüència, en este cas, la més exponencial, la més horrorosa, la més grollera, la més brutal de les desigualtats que romanen en la nostra societat entre hòmens i dones. I hui precisament, que és el dia de l'esclatxa salarial entre hòmens i dones, que les dones seguim cobrant amb el mateix treball un 25% menys que els hòmens, doncs, bé, és símptoma més d'una societat malalta, malalta de masclisme, que té en la violència el seu exponent més horrorós.

Per tant, efectivament, este govern treballa... Saben vostés que el pacte del botànic una de les seues..., dels seus objectius és l'eradicació de la violència de gènere i la política de protecció de les dones que estan en esta situació. Li diré un poc les actuacions del govern.

Però abans d'això m'agradaria destacar una cosa. El dilluns, malauradament, el dilluns vam tindre de fer una concentració a les portes del palau. Va ser la primera volta, en estos vint mesos, que totes les institucions estaven allí. Estava el Govern d'Espanya, estava el govern de La Generalitat, estava el govern de la Diputació de València i estava l'Ajuntament de València. Jo vull posar en valor això, perquè jo crec que ha arribat el temps de traure este tema de la confrontació partidista.

I, malauradament, hui també és un dia en què demà tindrem una concentració a les portes del palau. I estic quasi convençuda que tornarem a repetir eixa unitat d'acció de tots els governs en contra de la violència de gènere i a favor de construir relacions igualitàries.

Per tant, permeta'm que destaque el que ha fet el govern valencià, permeta'm que traguem açò de la contesa partidista, de la confrontació partidista. I anem a vore si aconseguim un veritable pacte, un pacte d'estat, que estan reclamant tantes organitzacions feministes i tantes organitzacions que lluiten per la igualtat d'hòmens i dones, un veritable pacte on totes i tots pugam lluitar contra este fenomen extrem del masclisme i de les desigualtats.

Li diré. Millores en la xarxa de centres residencials, amb l'obertura d'un centre d'emergència a València, amb tretze places, que és un recurs residencial de curta estada per a garantir l'acolliment immediat de dones i els seus fills i filles menors que han d'eixir de sa casa en temps rècord. ¿Val? És de curta estada, fins a buscar un allotjament més permanent. O siga, la província de València no disposava de cap i este és un dels centres que se va posar en marxa.

El trasllat del centre de recuperació integral de València, únic que existix en la província de València, especialitzat en atenció integral a les víctimes de violència i menors que els acompanyen. I el centre es troba en un local cedit de forma temporal, en condicions deficientes, i estem habilitant un nou local en millors condicions per a poder prestar este servei. I a més, sense barreres arquitectòniques, perquè també a vegades tenim dones víctimes de violència que tenen un problema de diversitat funcional i que els centres no estaven habilitats per a atendre estes dones.

L'obertura a València de dos habitatges tutelats, amb sis i set places, respectivament. Les millores en els centres dona. La creació d'un nou centre dona a Torrevieja, que és una qüestió imminent, atés pel centre de Dona 24 Hores d'Alacant; ampliació dels dies de funcionament del centre dona de Dénia, que ara opera tots els dies, abans nomé ho fea de dilluns a divendres.

Ampliació de l'atenció psicològica a menors, que fins al moment es realitzava únicament de manera grupal i ara se fa de manera individualitzada.

S'amplia el nombre de professionals en tots els centres dona existents per a garantir una millor atenció i accelerar les cites, segons les necessitats de cada cas.

I es trasllada el centre dones 24 hores de València, des de l'actual ubicació en Guillem de Castro, 100, que era un local que no oferia –a nosaltres ens sembla– les condicions mínimes de dignitat, al carrer Guàrdia Civil, 21, que és un nou local que disposa de més superfície, de més lluminositat i de més amabilitat per a atendre a les dones.

Quant a..., done'm un poquet, done'm un poquet de..., com és un tema aixina com molt transversal...

(Ocupa la presidència la vicepresidenta primera, senyora Carmen Martínez Ramírez)

La senyora vicepresidenta primera:

Molt poquet. Per favor, vaja acabant.

La senyora consellera d'Igualtat i Polítiques Inclusives:

Nova xarxa d'atenció a víctimes de violència de gènere, distingint entre recursos d'atenció a dones en exclusió social i víctimes de violència de gènere, que abans estava tot barrejat i no se pot barrejar. Atenció a fills i filles menors.

I després, quant a prevenció, els tallers de prevenció de violència de gènere dirigits a segon d'ESO, coneixen la campanya «No me toques el Whatsapp». Hem arribat a 18.479 estudiants, perquè és obvi que la violència de gènere també se combat des de que són menuts. Vull dir, hem de fer una prevenció, no només l'atenció quan ja ha ocorregut. Hem d'evitar que passe.

Xerrades coeducatives dirigides a pares i mares perquè treballen en l'àmbit familiar. Hem triat dos apps: «D'igual a igual», «Ni més ni menys». Totes les conselleries –justícia, educació, sanitat... –han participat en esta proposta, economia també.

I en fi, com que ja se m'ha acabat el temps..., però jo crec que estem implementant una xarxa molt més segura i molt més..., que arribe a tot el territori, estem fent prevenció i estem treballant per la unitat d'acció de tots els partits i de totes les institucions en la lluita contra la violència de gènere. *(Aplaudiments)*

La senyora vicepresidenta primera:

Gràcies, vicepresidenta.

Anem a passar ara a la pregunta 741, que formularà la diputada Rosa María García, del Grup Parlamentari Ciudadanos, al conseller d'Educació, Investigació, Cultura i Esport.

Senyora García, quan vullga, per favor.

La senyora García González:

Gracias, señora presidenta.